

at beregne efter lovens § 2 D (den højeste afgiftsklasse), og afgiften af denne, halvdel, 12.000 kr., bliver herefter 3.320 kr. Den samlede arveafgift udgør altså 3.520 kr.

B. Efter arvelovens § 19, stk. 1, ændres de under A. beskrevne regler om arvefaldet. Herefter vil, i det anførte eksempel, sønnens arveret efter faderen være betinget af, at han lever på det tidspunkt, da hans forældres uskiftede bo kommer til skifte, ved hans moders død eller i hendes levende live. Dør han i mellemtiden („mellemdødt barn“), får han ingen arv efter faderen, og der er følgelig heller ikke indgået nogen ret til fædrearv i et formuefællesskab mellem ham og hans ægtefælle. Er han død, når hans forældres fællesbo skiftes, vil hans enke kun kunne få arv fra dette, dersom hendes svigerforældre har betænkt hende ved testamentet. Dersom der således testamentarisk er tillagt hende 24.000 kr., ville arveafgiftsberegningen – såfremt arveafgiftslovens regler ikke ændres – stille sig således:

1) Hvis sønnens enke sidder i uskiftet bo efter ham, og arven efter svigerforældrene indgår heri, beregnes arveafgift som under A. 1) efter lovens § 2 A af 24.000 kr. med 600 kr.

2) Er der sket skifte, vil arveafgiften af alle 24.000 kr. være at beregne efter § 2 D (der forudsættes ikke at være slægtskab med svigerforældrene), og denne arveafgift vil udgøre 7.760 kr.

I de under A. 2) anførte tilfælde vil der altså blive tale om en meget følelig skærpelse af svigerdatterens afgiftsmæssige stilling i forhold til den hidtil gældende ordning. En sådan skærpelse må det anses for ønskeligt at undgå, og man foreslår derfor, at arv, der tilfalder arveladerens afdøde barns eller stedbarns ægtefælle, i alle tilfælde fuldtud skal henføres under arveafgiftslovens § 2 A. Denne lempe lige beskatning for svigerbørn forekommer rimelig.

Såfremt ægtefællernes barn er adopteret, følger det af arveafgiftslovens § 2, næstsidsste stykke, at den barnets efterlevende ægtefælle tilfaldne arv også i alle tilfælde fuldtud afgiftsberigtiges efter skalaen i § 2 A.

Man har ikke fundet anledning til at lade den foreslåede regel omfatte den ægtefælle, der var separeret eller skilt fra barnet eller stedbarnet (adoptivbarnet) ved dets død.

Vedrørende ændringsforslagene under nr. 3, stk. 1, nr. 6, stk. 2, nr. 8, stk. 1, 1. led, nr. 9, stk. 1, nr. 13, stk. 1, nr. 16, stk. 2, og nr. 21, stk. 1, bemærkes, at samtlige len og stamhuse forlængst er afløst i henhold til lov nr. 563 af 4. oktober 1919, hvorfor der ikke længere kan blive tale om succession i len og stam-

huse. Man har derfor ved de nævnte ændringsforslag fjernet lovens bestemmelser om len og stamhuse.

Den under nr. 3, stk. 3, foreslåede ændring, hvorefter lovens § 4, litra d., udgår, og de hermed sammenhængende ændringsforslag under nr. 4, stk. 1, nr. 7, nr. 8, stk. 1, 2. led, nr. 9, stk. 2, nr. 14, stk. 1, nr. 20, stk. 1, og nr. 21, stk. 3, skyldes ændring i lovreglerne om behandlingen af borteblevne persons formue. De pågældende bestemmelser bygger på den ordning om behandlingen af borteblevnes formue, som var gældende i henhold til forordning af 11. september 1839. Denne ordning er afløst af lov nr. 397 af 12. juli 1946, hvis regler ikke gør særlige arveafgiftsmæssige bestemmelser påkrævet udover de i ændringsforslagene under nr. 7 og nr. 21, stk. 3, anførte.

Vedrørende ændringsforslaget under nr. 7 bemærkes, at man har fundet det rettest at lade arveafgiftspligten indtræde ved dommen til dødsformodning, selvom den dag, fra hvis udløb dødsformodningsdommen skal regnes, vil ligge forud for dommen, og den borteblevne i retlig henseende anses som død allerede på det i dommen angivne tidspunkt, jfr. reglerne i § 13 i loven af 12. juli 1946. Det er herved taget i betragtning, at den i arveafgiftslovens § 26, stk. 1, foreskrevne frist af 6 måneder for indgivelse af arveanmeldelse ikke i de heromhandlede tilfælde bør regnes fra et tidligere tidspunkt end dødsformodningsdommen. Såfremt den i første instans afsagte dødsformodningsdom ankes, vil afgiftspligten først indtræde ved den endelige dom.

I den i ændringsforslagene under nr. 7 og nr. 21, stk. 3, anførte § 16 i loven af 12. juli 1946 er det fastsat, at en borteblevnes formue, når den ikke overstiger 2.000 kr., og der er gået 1 år, siden han sidst vides at have været i live, kan tages under skiftebehandling uden dødsformodningsdom, som om han var død på det tidspunkt, da han må anses for bortebleven, hvilket tidspunkt fastsættes af skifteretten.

Ændringsforslagene under nr. 4, stk. 2, og nr. 13, stk. 2, skyldes, at der efter forbudet i grundlovens § 84, jfr. § 2 i lov nr. 139 af 1. maj 1954 om familie-fideikommissers overgang til fri ejendom, ikke længere kan oprettes familielegater eller familie-stiftelser, der i kraft af legal eller fundatsmæssig successionsorden overgår til den berettigede, jfr. bestemmelsen i arveafgiftslovens § 4, litra c.

Nr. 5. Den herunder foreslåede ændring står i forbindelse med reglerne i arvelovens § 7.

Arvelovens regler om ægtefællens arv efter loven går ud på, at arveladerens ægtefælle fremtidig er